

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Secundo Angelo tuba canente mons magnus igne ardens in mare mittitur, tertiáque pars maris in sanguinem conuertitur, moritúrque tertia pars eorum, quæ in mari viuunt, ac tertia pars nauium deperit. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

bus comparatur, quia carnalis gloria, dum nitet, cadit, & dum apud se extollitur, repentino intercepta sine terminatur: sic nimirum spumosa aquarum bulla inchoantibus pluuiis excitata ab intus certatim prodeunt, sed eo celerius dirupta deperent, quo inflata citius extenduntur, cumque increfcunt, ut appareant, erefcendo peragunt, ne subsistant. Eadem ratio affertur à

D. Ambr.
Efal. 128.6.

D Hieron.

D. Ambr. lib. 3. in Hexam. c. p. vbi expendit illud Plal. 128. *Fiant sicut sanum teclorum, quod prius quam enellatur, exaruit: & ita interpretatur: Hodie videas adolescentem validum pubescens aetate virtute florente, grata specie, suauis colore, crastina die tibi facie, & ore mutatus occurrit: & alia in hanc sententiam. Eleganter etiam D. Hieron super locum Esaiæ citatū, *Reuera, inquit, si quis fragilitatem carnis aspiciat, & quod per horarū momenta crescimus, atque decrescimus, ipsūque, quod loquimur, distamus, & scribimus, de vita nostra parte praeuolat, non dubitabit carnem sanum dicere, & gloriam eius quasi florē fani. Pulchra mulier, quae adolescentulorum traheret greges, arata fronte contrahitur, & quae prius amori, postea fastidio est. Hæc ille. Aduertendum est autem apud Esai. postquam dictum fuerat: *Exsiccatum est sanum, & cecidit flos: statim subiungit: quia spiritus Domini sufflavit in eo: quoniam videlicet Deus æquissima iudiciatione florentissimum nonnullorum Itarum exsiccat, & iuuenem aetate florente subita morte interimit, ut rectè dici possit: Priusquam enellatur (suo nimirum, & opportuno secundum naturæ cursum tēpore), exaruit. Scio locum Esaiæ citatū à plerisque ad statum legis veteris describendum, totamque illam cæremoniarum legalium cæconomiam nullam vim ad iustificandum continentium referri, sed ea expositio eam, quam commemorauimus, non excludit.***

Secundo Angelo tuba canente mons magnus igne ardens in mare mittitur, tertiæque pars maris in sanguinem conuertitur, moriturque tertia pars eorum, quæ in mari viuunt, ac tertia pars nauium deperit.

SECTIO VIII.

I CVM primus Angelus, ut diximus, primū sub Apostolis prædicatorum Catholicae fidei ordinem in prima Ecclesie ætate expresserit, & Iudeorum aduersus fideles persecutionem complexus sit, secundus iam Angelus secundum cõconatorum in secunda ætate Eccl. ordinem demonstrat: quo tēpore Dæmon uehementius exarsit, maioremque vim, & conatum adhibuit, ut fidem Christi in dies altius in mundo radices agentem aut auelleret, aut præcideret: & Ecclesie fabricam, quam videbat iam ferè sydera altitudine æquantem, concussis fidei fundamentis omninò euerteret. Itaque per Tyrannos, ac Principes, potissimumque Romani Imperij Augustos, ac Cæsares omnes sibi machinas ad mouendas putauit, quibus si non Eccles. molem penitus excidit, aliqua certè ex parte labefactauit, cum multos ex Catholicis de fidei arce deturbauit, ex Gentilibus uerò innumeros, ne fidem amplecterētur, principum tyrannide prohibuit, quæ nimirum sunt illa prodigia, quæ hoc secundo Angelo tuba canente accidisse Ioannes cõmemorat. Itaque secundo Angelo tuba cõcrepante, hoc est, secundæ ætatis Ecclesie Diuini uerbi nuntiis, ac præconibus Euangelica tuba insonantibus mons magnus igne ardens missus est in mare. Montem hunc magnum Dæmonem intelligo, qui mons magnus appellatur propter superbiam, quæ vel in ipso mundi initio in immentum excreuit, cum Diuinam similitudinem expetiuit; dicens illud Esaiæ 14. *In celum conscendam, super astra, Dei exaltabo solium meum, sedabo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis. Ascendam super altitudinem nubium, similis ero Altissimo: Do eodēque Dæmone in nostris commentariis super Zachariam, quæ propediem foras*

Secundus
Angelus
secundum
cõconatorum
ordinem
demonstrat.

Dæmon
magnus.

Ejal. 14. 13.

foras dabimus, explicauimus illa verba c. 4. *Quis tu mons magne eorum Zorobabel? in planum: ubi Christi de Dæmone illustris victoria memoratur, ut eo loco fusè do-* *Zach. 4. 7.*
 cuimus. Itaque habes Dæmonem montem magnū appellari: ardēs verò idcirco
 dicitur, quòd inuidia facibus propter hominum salutē inflātur. Meritò autē
 Dæmon hoc loco montis nomine exprimitur, quoniā cū per tyrānos, principes,
 ac dynastas, & Romani imperij Augustos fidem oppugnauit, quasi mōs magnus
 Ecclesiæ incubuit, eamque mole sua penē opprimere, & obruere videbatur: nā
 etiam ipsi mundani principes ob altitudinē montes dicuntur, veluti Esai. 2. *Et* *Esai. 2. 2.*
erit in nouissimis diebus preparatus mons domus Domini in vertice montium. Dæmō igitur
 canente tuba secundo Angelo tāquā mons magnus igne ardens missus dicitur
 vel à Deo permissuē, vel aliquis Dæmon præcipuus à Lucifero, in idē mōs dicitur
 ceteris Dæmonibus cōspirantibus, in mārē, quòd vel mundū, vel Ecclesiā pro-
 pter baptismi aquā accipere: ad quam oppugnandam Gentiliū principū tyrānide,
 atque potētia instar montis magno impetu ruit. Tū verò tertia pars maris versa
 est in sanguinē, quoniā multi effecti sunt martyres, vitāque, & sanguinē pro
 Christi fide, & religione profuderunt: ut iure tertia pars Ecclesiæ, aut etiā orbis
 sanguine cōspersa apparuerit, mortua etiam est tertia pars creaturarum, quæ in
 mari vivebant, hoc est, multi fideles, qui in mari Ecclesiæ instar pisciū vivebant,
 persecutionum acerbitate deterriti fidem deserentes miserimē perierūt. Tertia
 quoque pars nauū interiit, quoniā multi, qui propter doctrinā & sanctitatis opi-
 nionem inter ceteros eminebant instar nauium, & in Ecclesiæ mari in portum
 salutis reliquos vectare debuissent, tempestatis abrepti, atque ad persecutionis
 scopulos allisi miserandum fidei fecere naufragium. *Ecclesiæ, ma-
ro versum in
sanguinem.*
*Nauēs viri
sunt in Ec-
clesiā eximij.*

Cur Ecclesia mari, & fideles piscibus comparentur.

SECTIO X.

PER mare paulò antè Ecclesiam, per creaturas in mari viuentes fideles inter-
 pretati sumus: quæ expositio ne cuius ab Scripturā, Patrūque consue-
 tudine abhorre videatur, sciendum in primis est Ecclesiam meritò appellari
 mare propter baptismi aquas: vnde & mare rubrum illustrissimam fuisse bap-
 tismi figuram docent Tertull. de baptismo: *Populus, inquit, de Agypto liberè expeditus* *Tertul.*
vim Regis Agypti per aquam transgressus euadit, ipsum Regem cum totis copijs aqua extin- *Baptismus in*
xit, quæ figura manifestior in baptismi sacramento, liberantur de seculo nationes per aquā sci- *maris rubri*
licet. & Diabolum damnatorem pristinum in aqua oppressum derelinquit. *figuratus.*
Origen.
 s. super Numeros, D. Ambros. lib. de iis, qui mysteriis initiantur c. 3. & alij: pro-
 bantque ex verbis illis Paul. 1. Cor. 10. *Quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt,* *D. Ambros.*
& omnes mare transierunt, & omnes in Moysè baptizati sunt in nube, & in mari. *1. Cor. 10. 1.*
Ad-
uerit, inquit Ambros. quòd in illo Hebræorum transitu iam tunc sacri baptismatis figura præ-
cesserit, in quo Agyptus perijt, & Hebræi euasit: quid enim aliud in hoc quotidie sacramen-
to docemur, nisi quia culpa mergitur, & error aboletur? Quoniā igitur baptismus ma-
 re est meritò Ecclesia ratione baptismi, per quem pater in Ecclesiam ingressus,
 appellatur mare: ex quo etiam fit, ut eodem nexu Ioannes viros in Ecclesia exi-
 mios nauēs appellauerit. Vnde nauēs illæ poma portantes Iob. 9. veteres Patres, *Viri sancti,*
 Patriarchæ, Prophetaeque fuerunt, qui mare Christi figuris, vaticinijsque plenif- *nauēs.*
 simi tanquam nauēs pōnis dulcissimis refertæ ad nos tam felicitis nuntij odorem
 suauissimū transmiserunt. Quid nī magni in Ecclesia heroēs nauēs dicātur cum
 potentes seculi principes etiam nauēs appellentur, iuxta illud Psal. 47. *In spiritu* *Psal. 47. 8.*
vehementis conteres nauēs Tharsis: hoc est, ut interpretatur D. Hieronymus, humilia- *D. Hieron.*
 bis superbiam gentium: quotquot igitur à fide deficiunt totidem siue nauēs